

senere Aar andraget mellem 200,000 og 250,000 Kr. aarlig. For det nu løbende Finansaar er Udgiftsforøgelsen beregnet til 287,000 Kr., og for det kommende Finansaar er Forøgelsen foreslaaet til 488,000 Kr., altsaa en yderligere Stigning med et Par Hundrede Tusinde Kroner. Medens Udgifterne have været stigende fra Aar til Aar, have Indtægterne ved den voksende Trafik og stadig forøgede Korrespondance været i endnu stærkere Stigning, hvorved der, som anført, er fremkommet et meget væsentlig større Overskud, end Tilfældet var for en halv Snes Aar siden. De i Aar foreslaaede ny yderligere Udgifter omfatte en lang Række af Foranstaltninger, som fordele sig over hele Landet, men særlig fremkommer der en betydelig Forøgelse ved gennemgribende Forbedringer i det københavnske Postvæsen. De i denne Henseende foreslaaede Foranstaltninger gaa navnlig i tre Retninger, for det første at udvide den københavnske Omdeling til at omfatte ny stærkt bebyggede og stærkt befolkede Kvartaler, som ligge i Byens Yderkanter, dernæst at forøge Antallet af Kontorer og forbedre Lokalerne, og endelig at forøge Omdelingernes Hyppighed. Efter den foreslaaede Ordning vil der fremtidig i den indre By blive Omdeling 8 Gange, i de nærmere Forstæder 6 Gange, og i de fjernere Forstæder 5 Gange om Dagen. Det siger sig selv, at disse Foranstaltninger, der, som sagt, ville medføre en væsentlig Udgift, have hos nogle Medlemmer af Udvalget vakt Betænkeligheder. Navnlig har man rejst Tvivl om, hvorvidt det er nødvendigt at gaa til en betydelig Forøgelse af Ombæringernes Antal. Udvalget har derfor desangaaende indhentet Oplysninger hos Ministeriet; det derpaa indgaaede Svar vil findes trykt i Betænkningen under Nr. 13. Det fremgaar heraf, at den Besparelse, som vilde kunne opnaas ved at indskrænke Ombæringernes Antal med 1 eller 2, vilde være ganske forsvindende, og da hertil kommer, at Hensynet til den lokale Korrespondance gør det ønskeligt, at Ombæringernes Antal er saa stort som muligt, vilde det være urimeligt at gøre Indskrænkning i det foreslaaede. Det oplyses, at den indenbys Korrespondance er (saa betydelig, at den alene er tilstrækkelig til at dække $\frac{2}{3}$ af Udgiften til samtlige Postbudes Lønninger, og det siger sig selv, at jo hyppigere Omdelingerne netop af de lokale Breve ere, des mere vil der være Opfordring til at benytte Postvæsenet, idet man da i Løbet af faa Timer kan sende

Brev ud og have Svar tilbage. Under Hensyn til alt det foreliggende har Udvalget altsaa ikke skønnet, at der er Grund til at foreslaa Nedsættelse af eller Ændring i de Udgiftsforøgelser, som ere opførte paa Postvæsenet. Vi haabe, at den stadig stigende Korrespondance vil bevirke, at vi ogsaa i de kommende Aar ville faa et godt Resultat af Postvæsenet, og at, selv om Overskuddet i Øjeblikket skulde gaa en Del ned, vil det bagefter indhentes. Udvalget har været saa trygt i denne sin Opfattelse, at det end ikke er vejet tilbage for selv at tage Initiativet til en meget betydelig og yderligere Udgiftsforøgelse, idet vi have foreslaaet en meget væsentlig Forøgelse af Landpostbudenes Lønninger. Det er et Forslag, som vi forudsætte vil finde almindelig Sympati her i Tinget. Der foreslaas en Forhøjelse med 25 pCt., saaledes at den hidtidige Løn, 20 Øre pr. Time, forhøjes til 25 Øre. Dette vil medføre en Udgift af omtrent 340,000 Kr., og derved vil det paa Postvæsenet beregnede Overskud af 288,700 Kr. gaa ned til at blive til Underskud af omtrent 50,000 Kr., saaledes at der paa Post- og Telegrafvæsenet som Helhed fremkommer et beregnet Underskud af 5,000 Kr. Det er imidlertid ikke usandsynligt, at dette beregnede Underskud alligevel, naar det kommer til Stykket, vil forandre sig til et Overskud. Foruden denne Forhøjelse af Landpostbudenes Lønning, har Udvalget ogsaa i anden Henseende ønsket at forbedre de Vilkaar, hvorunder de arbejde. Forholdet er det, at naar et Landpostbud har Sygdomsforfald, paahviler det ham at stille en Stedfortræder til at udføre Arbejdet, og denne Stedfortræder maa han selv lønne. Efter de af Administrationen fulgte Regler paahviler det ham at udrede Lønnen til sin Substitut i den første Maaned, derefter træder saa det offentlige til. Udvalget er paa det rene med, at det næppe vilde være rigtigt helt at befri Landpostbudene fra Forpligtelsen til i Sygdomsforfald at stille en anden i deres Sted, det kunde let medføre uheldige Følger; derimod har man ment det rigtigt at nedsætte den Tid, i hvilken Landpostbudet selv skal lønne Stedfortræderen, fra en Maaned til 14 Dage, og denne Ordning henstilles det altsaa til den ærede Minister at tiltræde. Man vil i Betænkningens Nr. 16 finde udførlige Oplysninger om Landpostbudenes Alderdomsforsørgelse, og under Nr. 15 vil man finde Oplysning om, i hvilket Omfang direkte Ombæring paa Landet af